

Johann Bacmeister

Decanus Facultatis Medicae Johannes Bacmeisterus. D. Anatomes, Chirurgiae & Med. Pract. Prof. Publ. ... Ad solemnem Actum Disputationis Inauguralis, Pereximii & Literatissimi, Dn. Friderici Helwigii, Coloniensis Marchici, Medic. Candidati, In Auditorio Maiori die IV. Novembr. ... Fautores, Cultores, Amatores ... invitat

Rostochii: Kilius, 1667

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn731446593>

Druck Freier Zugang

R. U. med. 1667.

Sebastian Wirdig Praes.

Friedrich Schwartz Resp.

35

TIO INAUGURALIS MEDICA,
Quâ
& Gratiosissimo Medicorum
Senatu indulgente

NGRÆ-
M ET SPHA-
CELM,

PRÆSIDE
LISSIMO, EXCELLENTISSIMO
AC EXPERIENTISSIMO
ASTIANO BZXDZG/
Doctore longe celebratissimo, Bota-
ac Chymia P. P. meritissimo,
o, Promotore ac Præceptore
æviternum devenerando

RO LICENTIA
N MEDICINA HONORES,
AC PRIVILEGIA DOCTORALIA
ENNITER CONSEQUENDI
A AD VARNUM ACADEMIA
4- Novembrii horis ante & Pomeridianis
o Majori publicæ ventilationi exhibet

ICUS HELWIGIUS,
LONIENS: MARCHICUS.

pis JOHANNIS KILII, Acad. Tygogr. 1667

32

DECANUS
FACULTATIS MEDICÆ

JOHANNES
BACMEISTERUS.D.

Anatomes, Chirurgiæ & Med. Pract.
Prof. Publ.

Suo & totius Collegii Medici

nomine,

Ad solemnem Actum Disputationis Inauguralis,

Pereximii & Literatissimi,

DN. FRIDERICI HELWIGII,

Colonienfis Marchici,

Medic. Candidati,

In Auditorio Majori die IV, Novembr, pro Summis in
arte, Medicâ privilegiis & honoribus Doctoralibus ritè con-
sequendis, horis ante & pomeridianis,
habendum,

Magnificum Dn. Rectorem, omnesq; ac

singulos, almæ Virtutis, Optimarum literarum

Medicæq; Artis omnium Nobilissimæ

Fautores, Cultores, Amatores sub gratâ Talionis lege

officiose & obnixè invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typographi, 1667.

N omni Artium genere Specimen quod-
dā illustre, non quidē reipsā sensuve rudiori com-
pertum, sed animo ingenioq; optimi cujusq; arti-
ficis adumbratum, in quo actionum subditarum
vertitur censura, vigere certum est. Hæc ea nimi-
rum *Idea* numeris partibusq; suis undiq; expleta,
hoc illud *ἡ δὲ εἰς γὰρ πτράγωνον, ἀκρότατον*
καὶ τελειότατον, cujus in imitatione æmula pluri-
morum occupantur studia, quodque, *Platone* auto-
re, si oculorum in aspectum caderet, mirabile:
sui amores exciturum erat. In tantâ autem disciplinarum varietate, non un-
eademq; hujus conditio, quin potius illæ, ut gradibus inter se distinctæ, vel ex
usu, vel subjecti natura, vel peculiari tractandi ratione, vel generis deniq; emi-
nentiore quadam dignitate: Ita earundem Archetypi pari continentur sorte ac
loco, nec parvorum cum magnis æqua est comparatio. Proinde quo subli-
mior, firmior ac præstantior Artis cujusque functio, eò pulchrius Spectatusq;
sui edit simulacrum, solâ mentis agitatione comprehensum, vilioribus vilior
responderet imago, suis tamen ornata expectaq; coloribus, perfectam ut agno-
scamus. Quæ sanè ratio ad Medicam subducta Facultatem longè lateq; dif-
fusam in omnes naturæ partes atque recessus, præclaram certe augustamq; fa-
ciem exprimit, cæteris tantò nobiliorem, quantò cumulatius gloriæ decus ex
Subjectorum & Officii præcellenti dignitate accedit. Subjecti namq; ejus vel
minimam portionem forinsecus duntaxat Spectatam omni laude majorem esse,
ac fabricationis suæ abundantissimam admirabilitatem parere, non solum Re-
gius ille Propheta *David* suo tempore animadvertit, quando, *Mirabiliter*, in-
quit, *in utero Matris meæ formatus sum*, neque humanarum virium est præclaris-
simis istius operis vim incredibilem Architecti ipsius suspiciendam artem at-
que sapientiam verbis satis exprimere; sed etiam veneranda Antiquitas ani-
madvertens tanta in mortalem hominem Naturæ munera collocata esse, per va-
rias appellationes, quibus hominem exornavit, quando modò Divinum & ado-
randum animal, modò Mundi Epitome, modò Mensuram rerum omnium,
& singulari quasi Emphasi Zoroaster *πολυμηροπότης φύσις τέχνασμα* h. e. au-
dacissimæ Naturæ artificium, nec non Plato *τὸ πῶν θάυμα*, propter Naturæ
Majestatem, præcipuè mentis, qua nobis cum cælestibus agnatio est, quaq; ni-
hil homini dedit Deus ipse divinius, nuncupavit, luculenter satis demonstravit.

Nec

Nec minoris excellentiæ Finem seu scopum, quem Medicus in omnibus suis actionibus sibi propositum habet esse, omnino inde elucescit, quod post DEI immortalis, sanctæq; illius voluntatis cognitionem inter hujus vitæ *παιμήλια* preciosior thesaurus non detur quam ipsa SANITAS, utpotè omnium reliquorum nobis à Deo concessorum bonorum vel causa, vel condimentum, sine qua nihil gratum acceptumq; est, nihil dulce, nihil jucundum, sed omnia deperditâ hâc vilescunt & quasi annihilantur, prout hoc ipsum Ariphron Sicyonius elegantissimo hymno, quo sapientum suorum cœnas clausit Athenæus, depinxit & testatus est, quem nos ob paginarum angustiam hic omittimus. Dolendum quidem maximè, hoc usq; adeo insigne & nobile Hominis corpus, tot doribus à Deo nobilitatum, tot tegumentis à naturâ munitum, omnis generis morbis & adversitatibus miserabiliter subjici, ita ut ne pars etiam minima sese immunem aut omnino tutam sperare debeat. Verum dolorem illum maximam partem lenit, si non in totum tollit, polydedalæ Naturæ (quæ profectò nihil aliud, quam vivida quædam Dei vis est) indefessa cura ac sollicitudo, hoc sibi perpetuo proponens, ut quam dulcissimè sua opera, contra ferocissimos & quasi juratos suos hostes *Morbos*, per locupletissimam ex Animalium, Vegerabilium & Mineralium familiâ parandorum Medicamentorum in fecundissimo suo sinu prolatorum suppellectilem, ab interitu vel morte etiam vindicet ac conserve. Fabricam autem Hominis, summo sapientissimi Architecti consilio extructam, ejusdemq; facultates & functiones universas rimari: Affectionum omnium præternaturalium ortum, progressum eventumq; ex cæcis indiciis scrutari: Animantium cunctorum, stirpium, mineralium & metallorum proprietates viresq; quatenus humano generi salubres sunt aut perniciosæ indagare: & tandem omnia, quæ pulcherrimus & omnigenâ rerum varietate admirandus hic complexu suo coercet Mundus, ad unius *Homini* incolumiterem & salutem prudenter accommodare, *hoc artis, hic labor est*; Præprimis cum vita, quâ fruimur, tam *Coe* nostro, quam *Cræpe* teste, brevis sit, nec unquam pro addiscendâ hâc, ob difficultatem & rerum discendarum copiam, longâ Arte sufficiat. Et hanc quoque præcipuam causam esse statuimus, quod in amplissimo hoc Mundi theatro tam pauci reperiantur Nobilissimæ hujus & præclarissimæ Artis veri Alumni: Veridico; Pseudo enim Medicorum, apostatarum, agyrtarum, balatronum, ardelionum ac id genus farinæ hominum, qui paterna abligurierunt bona, & artis Medicæ planè ignari, instar *Æschini* Socratici ex arte *Myreplicæ* alimoniam quærentes in hanc sacram Medicinæ professionem tantus numerus irrepsit & præclarû hoc summi Dei donum temerariis

suis vaticiniis ac nefariis superstitionum nugis, & incantationibus adeo con-
 spurcavit, ut nulla ferme artium sit, quæ tot superstitionibus & erroribus
 homicidii sanguine ob illorum, qui eam impunè exercet, inscitiam densâ igno-
 rantia caligine obseptam, pollutis, referta, ac illa nobis coelitus data Medici-
 na; ad quos radicitus extirandos vel Hercules, vel Æsculapius, vel Apollo ipse
 non sufficit. Adeo inelubile vitium est Ignorantia magna arrogantia per-
 mixta. Hos homines Hippocrates noster non ineleganter personatis tragædia-
 rum histrionibus similes in Lege asseruit. Ut enim hi ludiones, figuram,
 stolum & faciem referunt ejus cujus personam agunt, ipsi autem ferè non sunt:
 Ita & illi falsâ & fictâ artis ostentatione apud ignobile vulgus indoctosq. Pro-
 ceeres titulum personamq. Medici sibi vendicant, nihilq. non audent, quo ab af-
 flictis ægris per fas & nefas pecuniam emungant, & hoc omne Magistratum
 indulgentia, quâ effectum etiam, ut hujusmodi ignaris bestiis in Civitatibus,
 quod certè ardentissimis deplorandû lachrymis, liberè in corpora subditorum
 grassari, & experimenta per mortes hominum agere impunè liceat, nec ulla
 lex, *Plinio teste*, sit, quæ capitalem hanc inscitiam puniat. O sceleratum pecu-
 nia aucupum, quid non mortalia pectora cogis audere? Longè aliter autem
 cum veris Medicinæ Alumnis comparatum est. Hi enim sacrosanctæ hujus
 Artis mysteriis initiati, cum amplitudinem atque difficultatem ejus animadver-
 tunt, in ancipitem sanè atque lubricam sæpe numero studii deliberationem in-
 cidunt, veriti, ne onere ingenti oppressis ingenii viribus, sera tandem temeri-
 tatis aliquando poena luenda sit. Nec alia, quam hæc eadem Tyrocinii cura,
 quæ primo illos absterrebat aditu nunc ad ἀκμὴν perfectos magis magisque fa-
 tigar, in que præsentis periculo non quod metuant amplius, sed quod morer-
 ant doleantq. animi habent, ubi in se quasi redientes attentius emetiuntur in-
 intervalli illud spatium, quo longius à perfectæ istius Idææ splendore abunt, cu-
 jus fermè umbram Hippocratis, Galeni & aliorum præstantissimorum autorum
 monumenta ob oculos saltem posuisse videntur. Hinc etiam nonnulli vesa-
 nam aliquam gloriæ cupidinem dixerunt, Artis illius ambire insignia, cujus ef-
 figiem inanem, vix capit ingenii angustia. Quibus tamen divinus noster Senex
 non incongruè respondet, sex numero præsidia proponens, quorû aliquis com-
 pos fictus, verè & aptè sibi Medicinæ scientiam comparare tandemq. exantlati
 laboris præmium honores se, summos jure petere possit. Inter hæc autem me-
 ritò principatum obtinet *Natura*: Hæc enim unicuiq. nostrum à primo ortu sin-
 gularem ad hanc vel illam Facultatem inclinationem suppeditat, qua repu-
 gnante, frustra ars & exercitatio adhibetur, frustraneus conatus omnis & irritus:
 quâ

quā verò non repugnante, sed veluti manu ducente, Artis doctrina obtinetur,
 & ipsa ars firmatur. Naturam excipit *Doctrina*, quæ & rerum cognitionem &
 convenientem Methodum complectitur; Multum siquidem doctrinæ confe-
 ret, si Præceptor possit, sciat, & velit docere; poterit, si Methodicus sit; Sciet,
 si eruditus; Volet, si Vir probus & bonus. Disciplina hæc naturam discantis
 rudem dirigit, & perficit, &, cum Deus non omnibus omnia dederit, quod uni-
 us ingenio deest, alterius dexteritate & beneficio supplet. Doctrinam sequi-
 tur *Locus studii*, cum Theoreticis tum Practicis, præceptis percipiendis & ope-
 ribus Artis exercendis *aptus* & à Naturâ accommodatus; Hunc ambabus qua-
 si ulnis amplectitur *Institutio à puero*; A primis namq; annis inculcanda & qua-
 si cum Materno lacte imbibenda est, quippe anticipatio doctrinæ & *παιδομα-
 θαια* promovendæ arti plurimum inservit. Unde honorifice veteres *παιδες
 ἱατρῶν* dicti: à teneris quasi unguiculis enutriti. Cui non immerito subnecti-
 tur, *Industria*, ut scilicet non sit pertæsus laborum, sed alacris & Medicâ *εὐχε-
 ρήσι* delectetur: Delectatio enim diligentes & ad labores alacres Medicos fa-
 cit. Et tandem ultimo loco ponitur *Tempus*, quod pro optimo Præceptore,
 antiquus Medicus Euriphron agnovit, quando, interrogatus, quo Præceptore
 usus esset, respondisse fertur, *Tempore*, cujus irreparabile damnum. Ab ineunte
 itaq; ætate ad extremam usq; senectam, & quam diu Deus vires & vitam largi-
 tur, Medicus nec remittat, nec intermittat Artis suæ opera, ut scilicet disciplina
 naturæ benignitate Artisq; obstetricatione adjuta, opportunè & feliciter matu-
 ros fructus proferat. His generosis igniculis excitatus, his præfidiis abundè
 munitus Clarissimus & Pereximius Dn. Candidatus noster FRIDERICUS
 HELWIGIUS Colonienſis Marchicus insignem ac laudabilem in Arte
 Medicâ profectum fecit. Natura enim ad bonas literas capeſſendas sat idone-
 us, singulari quasi instinctu ad hanc Artem protractus, ipsâ naturâ Medicus ad
 Medicinam natus inter *ἱατρῶν παιδας* referendus. Patrem habuit Virum
 plur. Reverendum, Clarissimum & Excellentissimum Dn. M. JACOBUM
 HELVIGIUM, Sereniss. Elect. Brandeb. Consistorii Ecclesiastici Assessor-
 em gravissimum, & Ecclesiæ Lutheranæ ad D. Petri in Urbe Colonienſi ad-
 Spream Præpositum fidelissimum, vicinarumq; Ecclesiarum Inspectorem me-
 ritissimum. Matrem verò SABINAM TIEFFENBACCHIAM, ex an-
 tiquissima Tieffenbachiorum familiâ oriundam: quorum altero quamvis ante
 XVII. altero vero proximè præterlapso anno orbatuſ: tamen non obstante Cla-
 rissimi parentis obitu, *παιδομαθαια* etiam fuit noster Candidatus. A primis
 namq;

namq; annis fidelissimis Præceptoribus commissus est, & prima in Scholâ patria pietatis & doctrinæ jecit fundamenta, nec non primordia literarum ibidem cupide arripuit, iisq; feliciter superatis, pederentim ad altiora contendit. Quare ad varias Scholas & Gymnasia Hallensæ scilicet & Berolinensæ ceu divitem literarum mercatum est profectus, & tam in illo à Viro Clariss. VALENTINO BERGERO, Rectore, & M. MARTINO LIPENIO Conrectore, quam in hoc à Fratre suo germano Viro Admodum Reverendo, Ampliss. & Excell. Dn. JACOBO HELVVIGIO, S. S. Theol. Licent. tum temporis Gymnasii Rectore jam verò Ecclesiastæ ad D. Mariæ, quæ Berolini est fidelissimo, Fautore ac amico nostro honoratissimo, utpote optimo ingeniorum censore, diligentissime institutus fuit. Imprimis vero Dominus Frater, non nescius decus & gloriam ex studiis parari, eam diligentiam Fratri hoc suo impendit, ut sibi non tam de Fratre, quam Præceptore hodiè gratuletur. Isthoc pacto cunctis liberalibus exercitiis, in quibus adolescentia periculum solet facere, cum laude, perfunctus, suâ jam nominati Domini Fratris & Matris tunc adhuc superstitis Academiam Jenensem, celebrem sapientiæ officinam, ingressus est, ibidemq; genuinis artis nostræ Magistris Medicinam autoritate publicâ candidè docentibus, veluti veris animorum Parentibus Illustri scilicet ROLFINGIO, Nobilissimo SCHENCKIO & Excellentissimo ARNOLDO FRIDERICI, nec non Clarissimo ZEISOLDO & BOSNERO, sese erudiendum informandumq; totum commendavit & commisit, ab illisque & in Physicis & in Anatomia, & in Medicina haud contemnendam hausit scientiam. Commoratus ibidem per sesqui annum Wittebergam invisit, & quæ adhuc desiderabantur præcuntibus Excellentissimis istius loci DN. Professoribus DN. SCHNEIDERO & DN. STRAUCHIO, prioribus adjecit, sedulasque illorum & quidem hujus Academica, illius verò Affectus capitis pertractantem, fuit auditor: Nec statim hic discessisset, nisi insperato à Pl. Reverendo, Amplissimo & Excellentissimo DN. MICHAELE COBABO S. S. Theol. D. & Matth. Prof. Celebrissimo, Collega ac amico nostro honoratissimo, ad euphoriam filiorum Viri Prudentissimi ac Spectatissimi Dn. JOHANNIS Dancwarttæ Senatoris Rostochiensis benè merentis, & Viri olim vitæ integritate conspicui Dn. JOACHIMI Braun Erarii publici præfecti fidelissimi nunc pie defuncti in hanc nostram vocatus esset Academiam. In qua idoneum nactus locum, ubi Virtus sua excurreret, nequaquâ inertia se dedit aut languoribus, sed pertinaci studio, labore indefesso Medicinæ reliquisque libero homine dignis artibus vacavit, & hederæ instar nobis omnibus, qui hic publicè Medicinam & privatim autho-

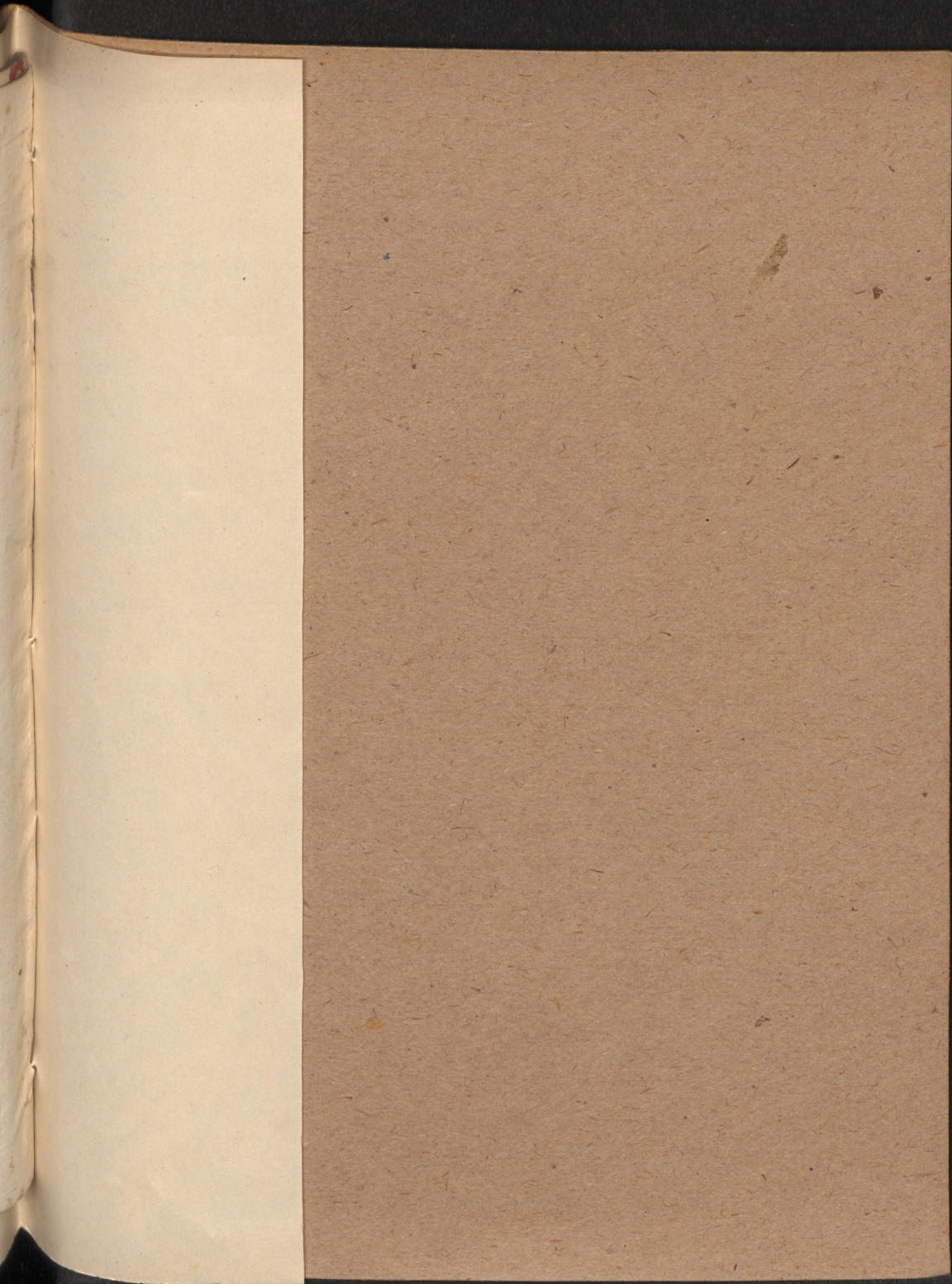
ritate

ritate publicâ profitemur, semper adhæsit, probè observans, Occasionem fron-
 te capillatam esse posthæc vero calvam; nihilque aliud Hippocratem nostrum,
 per ipsum sementis tempus intellexisse quam juventutem. Quamvis autem
 multa sint, quæ agrum hunc sterilem reddant, inopia judicii, curiositas, in-
 constantia, præcipitanta & peculiare hoc juvenibus vitium, ambitio & philau-
 ria: existimant enim se jam illa scire quæ nesciunt putantq; jam se eo devenisse,
 quo pergere debebant. Quare nunquam eo deveniunt: non enim is, qui se
 Romæ esse putat, ad eam iter instituit. Tamen horum clâssi nunquam se se
 associare voluit præsens noster DN. Candidatis, nec Æsopi regulum imitari,
 qui humeris Aquilæ evectus, subito evolavit atque ipsam Aquilam antevertit:
 sed semper monitis Præceptorum obtemperavit, horumq; esse voluit Disci-
 pulus, imitatus Agesilaum, quorum erat & filius, Otium ceu nocentissimam,
 pestem semper fugit, nihilque tam difficile, quod non facile reddat diligentia,
 statuti ob oculos sibi ponens elegantissimum Pindari illud, *πρὸς ἀκρὰν ἀρε-*
τᾶς ἦλθον, ὅτε πόνων ἐγένεοντο, σὺν θεῷ πῆχα h. e. *Ad summum vir-*
tutis pervenerunt, qui labores experti sunt cum Dei favore. Nec diu delitescere
 illius navitas aut in occulto jacere diligentia potuit. Nam quemadmodum
 flamma aridam nacta materiam non diu gliscit, sed mox emicans, fulgorem ex
 se præbet. Haut aliter DN. Candidati nostri diligentia statim erupit suumq;
 jubar eruditionis ostendit. Itaque sub meo Præsidio non ita pridem de Hy-
 drope, Materia sat difficili, publice hic disputavit, ubi & pulchre steter, & fru-
 ctum industriæ sat amplum, applausum nempe omnium reportavit. Cum itaq;
 limpido Medicinæ tum in hac nostrâ, tum in aliis Germaniæ Academiis sca-
 turientis & affatim fluentis nectare mentem imbuerit, publicas & privatis le-
 ctiones sedulo audiverit, & nunc demum laboris exantlati præmia à Facultate
 nostra sibi conferri modestè petierit, tam honesto ipsius desiderio neutiquam
 deesse potuimus, sed pro laudabili Academiæ moræ Examini privato sat rigoroso
 eum subjecimus: In quo omnes JCrus & tela tanta dexteritate excepit, decli-
 navit, nodosque omnes ea arte dissolvit, ut eum qui summos in Medicina gra-
 dus ambiat & exambiat dignum judicemus. At cum non sufficiat privatim
 testimonium, diploma vel bullam obtinuisse, sed omnino publicè de eruditione
 Candidati nostri constet, oporteat: Ideo eum in aciem Academicam publi-
 cam producimus, omnibus examinandum & probandum sistimus. Exhibet
 autem vobis Velitationem utilem juxta ac difficilem, de G A N G R Æ N A &
 S P H A C E L O, de quâ certamen publicum ad diem IV. sublequentis Mensis
 Novembris indicit. Placuit autem hos Affectus pro themate Disputationis:
 Inau-

Inauguralis eligere, cum nulli ferè in Chirurgiam cadant atrociores, imò in-
 totà Medicina vix ulli offerantur lamentabiles, ubi nobis (eheu!) viventibus
 integræ partes corporis nostri, immanes inter cruciatis & æstum igneum tan-
 dem omni sensu motuque destitutæ, emoriuntur & putrescant, & ne totius ani-
 mantis ~~responis~~ subsequatur, à vivente reliquo corpore ferro & igne separan-
 tur & abscinduntur. Adhæc Experientia abundè satis demonstret, quomodo le-
 vissimi affectus ignorantia interdù Chirurgorù, non dicam Medicorù vel agro-
 rum assidentiumve errore, in deploratâ Gangrænâ facessere soleant. Respiscite
 itaq; respiscite, inquam, omnes quotquot hæcenus sprete ac quasi contemnim
 habitâ vetustissimâ Medicinæ parte Chirurgia illotis quasi manibus Praxin Medi-
 cam aggressi estis; sæpe numero enim isthoc remediî genere destituti passi
 estis vim morborum ad desperationem usque augescere, quæ à manu potuisset
 sumere medelam. Certissimum quippe est, quicquid etiam delicatuli quidam
 obganniant, illi, cui sanitatis cura committitur, quique adeò perfectus Me-
 dius audire cupit, etiam manuarum illa remedia intimè cognita esse oportere, si-
 quidem spem de se exitatem velit tueri, adeoq; suo satisfacere officio, nec com-
 mittere, ut imperitum Chirurgorum Vulgus, quod hodie passim in Rebus
 publ. reperire licet, non tantum nulla poscente necessitate, sed etiam morbi
 natura id improbante, statim ad aspera ferri & ignis remedia confugiant. Ut ve-
 rò certamen hoc de *Βεαβείω* obtinendo augustius & conspectius non tan-
 tum sit, sed & spectatores juxta ac palæstritas fructu optato bect. Magnifi-
 cum DN. Rectorem, Viros Acomodum Reverendos, Amplissimos, Consul-
 tissimos, Experientissimos, Clarissimos, Prudentissimos & Humanissimos
 omnesque omnium ordinum literatos, literatorumque Patronos nec non Uni-
 versam nobilissimæ Juventutis Concionem officiosè & amanter rogamus, ut
 Actui huic & conflictui interesse publico, & vel pugnantem vestro favore
 confirmare vel amico colloquio exercere ac explorare vel denique benevolâ
 auscultatione juvare non dedignemini. Erit nobis beneficium semper recens,
 & aucupabimur occasiones quomodo nostram gratitudinem universis &
 singulis vicissatim declarare possimus. Ipse etiam Candidatus, quâ
 est modestiâ præditus, perpetuò eadem gratâ
 mente agnoscat.

P. P. ROSTOCHII sub Sigillo Facultatis nostræ,
 die XXVII. Octobris, Anno Christi M. DC. LXVII.

Inauguralis eligere, cum nulli ferè in Chirurgiam cada-
totà Medicina vix ulli offerantur lamentabiliores, ubi n-
integræ partes corporis nostri, immanes inter cruciatu-
dem omni sensu motuque destitutæ, emoriuntur & putr-
mantis ^{veteris} subsequatur, à vivente reliquo corpor-
tur & abscinduntur. Adhæc Experientia abundè satis de-
vissimi affectus ignorantia interdū Chirurgorū, non dic-
rum affidentiumve errore, in deploratā Gangrænam face-
itaq; respicite, inquam, omnes quotquot hætenus spr-
habitā vetustissima Medicinæ parte Chirurgia illotis qua-
cam aggressi estis; sæpe numero enim isthoc remedi-
estis vim morborum ad desperationem usque augescere
fumere medelam. Certissimum quippe est, quicquit eti-
obganniant, illi, cui sanitatis cura committitur, quic-
dius audire cupit, etiam manuaria illa remedia intimè c-
quidem spem de se exitatem velit tueri, adeoq; suo satis-
mittere, ut imperitum Chirurgorum Vulgus, quod li-
publ. reperire licet, non tantum nulla poscente neces-
natura id improbante, statim ad aspera ferri & ignis reme-
rò certamen hoc de *Βεαβείω* obtinendo augustinus &
tum sit, sed & spectatores juxta ac palæstritas fructu o-
cum DN. Rectorem, Viros Amodum Reverendos,
tissimos, Experientissimos, Clarissimos, Prudentissim-
omnesque omnium ordinum literatos, literatorumque l-
versam nobilissimæ Juventutis Concionem officiosè &
Actui huic & conflictui interesse publico, & vel pug-
confirmare vel amico colloquio exercere ac explorare
auscultatione juvare non dedignemini. Erit nobis bene-
& aucupabimur occasiones quomodo nostram grati-
singulis vicissatim declarare possimus. Ipse etiam
est modestiā præditus, perpetuò eadem
mente agnoscer.

P. P. ROSTOCHII sub Sigillo Fac
die XXVII. Octobris, Anno Christi M.

quā verò non repugnante, sed veluti manu ducente
& ipsa ars firmatur. Naturam excipit *Doctrina*, quæ
convenientem Methodum complectitur; Multum
ret, si Præceptor possit, sciat, & velit docere; poterit
si eruditus; Voleat, si Vir probus & bonus. Discipulus
eundem dirigit, & perficit, &, cum Deus non omnib;
us ingenio deest, alterius dexteritate & beneficio su-
tur *Locus studii*, cum Theoreticis tum Practicis, præ-
ribus Artis exercendis *aptus* & à Naturâ accommodatus.
si ulnis amplectitur *Institutio à puero*; A primis nam-
si cum Materno lacte imbibenda est, quippe anticipa-
tio promovendæ arti plurimum inservit. Unde
in præf. dicti: à teneris quasi unguiculis enutriti. Con-
tur, *Industria*, ut scilicet non sit pertæus laborum, te-
neris delectetur: Delectatio enim diligentes & ad-
cit. Et tandem ultimo loco ponitur *Tempus*, quod
antiquus Medicus Euriphron agnovit, quando, inter
usus esset, respondisse fertur, *Tempore*, cujus irrepara-
itaq; ætate ad extremam usq; senectam, & quam diu
tur, Medicus nec remittat, nec intermittat Artis suæ
naturæ benignitate Artisq; obstetricatione adjuta, o-
ros fructus proferat. His generosis unguiculis exci-
munitus Clarissimus & Pereximius Dn. Candidatus
HELVIGIUS Colonienfis Marchicus insignem
Medicâ profectum fecit. Natura enim ad bonas li-
us, singulari quasi instinctu ad hanc Artem protrac-
Medicinam natus inter *ταρῶν πῦδας* referendus.
plur. Reverendam, Clarissimum & Excellentissim
HELVIGIUM, Sereniss. Elect. Brandeb. Consti-
tuto gravissimum, & Ecclesiæ Lutheranæ ad D. Pe-
Spream Præpositum fidelissimum, vicinarumq; Ecc-
nitissimum. Matrem verò SABINAM TIEFFE-
tiquissima Tieffenbachiorum familiâ oriundam; quæ
XVII. altero vero proximè præterlapso anno orbatu
ssimi parentis obitu, *παιδομαθία* etiam fuit nocte

K. 3

the scale towards document

a obtinetur,
gnitionem &
trinæ confe.
sis sit; Scier,
am discens
it, quod uni
nam sequi
ndis & ope
obabus qua
nda & qua
& *παιδομα-*
teres *παιδες*
ro subnecti-
dicâ *εγχε-*
Medicos fa-
ræceptore
ræceptore
Ab ineunte
vitam largi-
et disciplina
iciter matu-
diis abunde
ERICUS
m in Arte
as sat idone-
Medicus ad
uit Virum.
COBUM
tici Assesso-
lonienfi ad-
ctorem me-
AM, ex an-
quamvis ante
stante Cla-
A primis
namq;